Liturgie

Welkom

Stil moment

Votum en groet

Zingen GK Psalm 116: 1, 10 – God heb ik lief

Samen hardop lezen NBV ’21 Psalm 130: 1-6

Gebed

Kindermoment

Lezen Exodus 2: 23- 3: 10

Zingen GK Psalm 81: 8 - Open maar uw mond en GK Psalm 12: 3 - Nu zal ik opstaan, spreekt de HEER

Lezen Lukas 18: 1-8

Zingen GK Psalm 42: 5 - Maar de Heer zal uitkomst geven en

Preek

Zingen GK 2006 Gezang 119: 3 - God houdt zijn kerk in leven

Gebed

Collecte

Wet als belofte voor de toekomst.

Zingen GK 2006 Gezang 115: 2 – Die hoop moet al ons leed verzachten

Zegen

Ik mag (niet?) klagen! (Beamer)

1. Niet klagen maar dragen (Beamer)

“Niet klagen, maar dragen en vragen om kracht”.

Misschien ken je dit gezegde wel.

Denk je dat dit uit de Bijbel komt.

En dat het dus heel Bijbels is om het ook tegen elkaar te zeggen!

Maar het zijn de beginregels uit een oud gedicht van **Nicolaas Beets**.

Dat gaat als volgt:

“Niet klagen maar dragen, en vragen om kracht.

Niet zorgen voor morgen, bij vallende nacht.

Niet beven voor ’t leven, gegeven van God

Maar ’t heden besteden, naar plicht en gebod.” **Beamer**

Niet klagen maar dragen.

Misschien zeg jij het ook wel eens.

Tegen jezelf, of tegen een ander.

Of iemand anders zegt het tegen jou!

Als je weer eens klaagt.

Niet klagen!

Want klagen helpt toch niet.

Je kunt het maar beter als een mak schaapje dragen!

Sterk zijn!.

Dus niet klagen, maar dragen en vragen om kracht.

Nou, ik weet niet wat jij ervan vindt?

Maar voor mij klinkt het echt als een dooddoener!

En ik kan het niet uitstaan als het wordt gezegd!

Zó onbijbels ook!

Hoezó niet klagen?

De allergrootste klacht klonk notabene vanaf het kruis!

Uit de mond van Gods eigen Zoon!

Dus hoe komen mensen er bij dat je niet klagen mag?!

In de Bijbel staat ook het verhaal over Job.

Een man die een hoop ellende over zich heen krijgt gestort.

Zonder te weten waarom.

En daarom zijn beklag doet.

Bij God.

Trouwens, ook in de psalmen wordt heel wat af geklaagd.

En we komen in de Bijbel zelfs een boek tegen met de veelzeggende naam:

Klaagliederen! Dus:

2. Niet dragen maar klagen! (Beamer)

Dat wordt de rode draad door deze preek.

Want je mag klagen!

Klagen bij God.

En ik hoop dat het je niet alleen verrassen, maar ook bemoedigen zal.

Zeker wanneer je momenteel zelf een moeilijke tijd doormaakt.

Waarbij genoeg te klagen is.

Voel je vrij en veilig om dat dan te doen.

Want een jammerklacht kan God in beweging zetten!

Zodat jouw klagen een hengsel wordt van hoop…..

Onthoud dat maar..

(in stilte om je heen kijken, de mensen langs)

Hoe gaat het met jullie?

Ik zie hier allemaal kwetsbare mensen voor me zitten.

Jong en oud.

En wie kwetsbaar is, wordt ook gemakkelijk gekwetst.

Dus misschien zitten hier ook wel veel gekwetste mensen.
Mensen die lijden.
Die te maken hebben met gebrokenheid.
Lichamelijk of geestelijk.
En dan missen we nog de mensen die hier nu niet zijn.
Omdat het helemaal niet meer gaat.
Waarbij sommigen eerlijk durven toegeven dat ook hun godsbeeld door de druk van alle moeiten wankelt, en geloven vechten is geworden.
Worstelen met God.

Kijk, en dan wens jij vandaag misschien een vrolijk gestemde liturgie.
Een opgewekt geluid.
Omdat het goed met je gaat.
Je bent gezond. Het gaat je maatschappelijk gezien voor de wind.
Dus niets te klagen!
Je bent vooral blij en dankbaar!
En dat wil je graag uitzingen!
Besef dan ook eens dat je ándere gevoelens daarmee gemakkelijk kunt overrulen!
Als er geen ruimte is voor gevoelens van pijn, eenzaamheid en teleurstelling.
En daarom mijn vraag aan jullie allemaal: is er onder ons ruimte om leed te delen? Om elkaar onze wonden te tonen? Onze littekens te laten zien?
Elkaar te zien in de nood?
Om te zuchten?
Om te klagen?
Eerlijk toe te geven dat het leven zwaar is en zinloos lijkt?
Het lijden bitter en uitzichtloos?

Zonder meteen naar allerlei verklaringen te zoeken of antwoorden te geven op vragen die niet zijn gesteld?
Ruimte om er gewoon even voor elkaar te zijn?
Om samen te zwijgen, en als het kan, langer dan de vrienden van Job!
De tijd te nemen om elkaar tevoorschijn te luisteren?
Geduldig, zonder de ander in de rede te vallen?.....
Ik weet dat die ruimte er is in de gemeente.
En daar ben ik dankbaar voor.
Maar ik hoop ook dat die ruimte nog verder zal groeien.
Dat er binnen de wijken allerlei pastorale contacten zullen ontstaan, waarin we elkaar de ruimte gunnen om te kunnen klagen.

In de Bijbel kom je de zogenaamde “klaagvrouwen” tegen.
Zij kwamen op verzoek aan huis om te steunen bij rouw en verdriet.
En in een modern jasje bestaan ze nog steeds.
Niet meer alleen vrouwen. Ook mannen.
Vrijwilligers in de kerk die we ook wel psychopastorale hulpverleners noemen.
Afgekort “PPH-ers”.
Er zijn ook cursussen voor.
Misschien iets voor jou?
Want het is belangrijk om te kunnen klagen!
En te helpen klagen!
Want klagen geeft lucht.
Lucht ook in de relatie met God.
Immers, als we God alleen maar mogen prijzen voor het goede, waarom zou Hij dan van zijn troon afkomen en in actie komen als het minder met ons gaat?
Weet je dat het risico van teveel lofprijzing is, dat we God naar- of misschien

wel óver de rand van ons gebroken bestaan heen duwen?
Alsof God er niet bij mag zijn als het leven pijn doet!
Terwijl we hem juist dán zo hard nodig hebben!

Nou, schreeuw het dan desnoods maar uit!!
Want door te schreeuwen en te klagen roep je God je gebroken leven in.
Dus roep maar, vraag maar, klaag maar!!

Of vind je klagen negatief?
Ben je zelf altijd positief en optimistisch van aard.
En klaag je niet zo snel?
Fijn voor je!

Toch is klagen minder negatief dan je denkt.
Klagen is ook wat ánders dan mopperen.
Want door te mopperen kun je in jezelf blijven hangen.
Maar met een klacht ga je naar iemand toe!
Je dient als het ware een klacht in!
In dit geval, bij God!
En daar is bij Hem alle ruimte voor.
Ja, wees niet bang dat God niet tegen klagen kan.
Je bent bij Hem aan het juiste adres.
In de Bijbel leert Hij ons zelfs hoe je klagen moet!
Bijvoorbeeld in Psalm 130.
Maar er zijn er veel meer!
Wist je dat in ongeveer een derde van de psalmen een klacht klinkt?
Klachten over onrecht, onheil, ziekte, doodsnood, vijandelijkheden, en zelfs

over het gevoel van Godverlatenheid!
Best lastig vind ik altijd, om zulke psalmen een goede plaats in de liturgie te geven. Maar déze dienst leek me bij uitstek geschikt om dat toch eens in wat ruimere mate te doen.

En hoe vond je dat tot nu toe?
Te donker? Te negatief? Te pessimistisch?
Snak je naar licht?
Ik beloof je, dat licht gaat straks aan.
Want de Heer zal uitkomst geven!
Hij zal zorgen voor verandering.

3. Klagen zorgt voor verandering. Beamer
O, wat verandert er dan?
De situatie waarin je zit?
Nou, die blijft vaak gewoon gelijk.
Maar soms verandert er iets aan jou!
Ja, jij verandert zélf!
Doordat je blik op de situatie verandert.
Je leert bijvoorbeeld begrijpen wat de apostel Paulus bedoelde toen hij schreef dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die ons geopenbaard zal worden. (Romeinen 8)
Maar weet je dat klagen ook een verandering teweeg kan brengen bij God?
Dat blijkt o.a. uit een verhaal dat Jezus ooit vertelde.
We lazen het in Lukas 18.
Over die weduwe die bij een rechter haar beklag doet.
Want haar is onrecht aangedaan. (Plaatje)

Alleen, die rechter doet er niets mee!

En wat doet die weduwe dan?

Geeft ze haar bezwaren op?

Stopt ze met klagen?

Omdat het tóch niet helpt?

En is het dus ook voor haar “niet klagen maar dragen”?

De moeite incasseren en met opgeheven hoofd verder met haar leven?

Nee!

Ze voelt zich misschien machteloos en in de steek gelaten.

Maar ze geeft niet op!

Ze houd vol! En blijft klagen! Blijft bidden en vragen.

Net zolang totdat de rechter denkt: laat ik maar doen wat ze me vraagt, want anders klaagt ze mij nog aan!

En dus geeft de rechter uiteindelijk toe.

Uit eigenbelang.

Jezus noemt deze rechter onrechtvaardig.

Want hij had geen ontzag voor God, minachtte het recht en de problemen waar de mensen mee kwamen interesseerden hem geen biet!

Dat hij uiteindelijk toch deed wat hij moest doen, was omdat hij de klagende vrouw lastig vond en bang was er zelf ook last mee te krijgen!

Ongekend onrecht.

Maar uiteindelijk zegeviert het recht alsnog!

Dus hoe zal dat dan bij God zijn?

God is rechtvaardig, trouw en geduldig.

Hij neigt zijn oor, hoort naar mijn stem, mijn smekingen en klagen.

Hij schenkt mij hulp en redt mij keer op keer. (Psalm 116)

God *is* niet ongevoelig voor ons klagen!

Hij verschaft recht in nood.

En ook al neemt hij nood niet in alle gevallen weg.

Hij geeft je wel altijd de nodige hulp om vol te houden.

Dus geef niet op!

Hou vol, blijf klagen, zoals ook die onmachtige weduwe deed.

God zal je helpen!

Hulp die vaak komt via beelddragers van God.

Waar is God?

Let dan eens op zijn beelddragers.

Door God gegeven.

Mensen, die op God lijken en bereid zijn om zonder oordeel naar je te luisteren.

Die je met raad en daad bijstaan.

Dat geldt ook voor artsen, verpleegkundigen, psychologen, psychiaters en therapeuten.

Dus geen enkele reden om te kappen met klagen.

Ook al duurt het wachten lang.

En ik vind het best spannend om het zo te zeggen.

Want ik weet zelf ook wat klagen is.

En soms denk ik dan: helpt het wel?

Luistert God wel?

Klaag ik goed genoeg?

Want het duurt en het duurt maar, zonder dat er iets verandert.

Over lang duren gesproken…..

We lazen in Exodus 3 hoe het volk Israël in Egypte eeuwenlang werd

onderdrukt!

Groot onrecht!

Slavernij. Moord op baby-jongetjes.

Dus roepen, smeken, jammeren en klagen!

En dat liet God niet onberoerd.

Ook al duurde het lang voordat er iets veranderde.

Misschien wel met de bedoeling om de mensen te leren geduldig te blijven wachten. Om geduld te hebben met God.

Maar uiteindelijk bevrijdde God zijn volk uit de hel van Egypte.

Uit de greep van het kwaad!

Zodat er weer een hoopvolle toekomst was.

4. Klagen als hengsel van hoop **Beamer**

Weet je nog?

Ik noemde klagen aan het begin van de preek “een hengsel van hoop”.

En een hengsel is bedoeld om vast te grijpen.

Daaraan word je omhooggetrokken.

En daarbij denk ik ook aan Jezus!

Vastgespijkerd aan een kruis.

Omhooggetrokken.

Hij is onze hoop!

Zie hem hangen!

Een onrechtvaardige rechter had hem ter dood veroordeeld.

En God?

Waar was God?

Jezus klaagt: **“Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?”** **(Plaatje)**

Dé grote waaromvraag!

En volkomen terecht.

Want God laat het gebeuren.

Of is het toch beter om te zeggen: God ondergaat het onrecht zelf!!

Door het in zijn Zoon te dragen!

Jezus, de Zoon van God, nam onze zondenlast op zich!!

En sterft er aan.

Maar God wás niet ver weg.

Hij hoorde de bittere klacht van zijn Zoon.

En komt in beweging.

Kom maar!

Leg je geest maar in mijn handen.

En dat deed Jezus.

Toen Hij stierf.

Op de derde dag staat Jezus in Gods kracht weer op!

De dood voorbij.

Maar met de tekenen van de wonden nog wel op zijn lichaam.

En Hij liet ze zien.

Als tekenen van herkenning en herinnering.

Opdat we het nooit zullen vergeten.

En Jezus vergeet het zelf ook niet.

Hij weet daarom ook wat jij allemaal doormaakt.

Als jij door de diepte van diepe ellende heen gaat.

Dus klaag dan maar.

Ja, zucht maar eens flink.

De Geest van Jezus zucht met je mee.

Dus wees hoopvol.

Want voor Jezus werd het klagen én dragen!

Jezus nam al jouw klachten in zijn mond.

Hij droeg al je pijn, al je teleurstellingen, al je verdriet.

Al je moeiten, al je lasten nam hij van je over.

Want Jezus verzoende je zonden, heelde je wonden, en bevrijdde je van bonden!

En daardoor veranderde voor jou alles!

Daardoor ligt de weg van het leven open!

De toekomst is vol van hoop.

Ja, God heeft ons geluk voor ogen.

Een hoopvolle toekomst.

En al duurt het wachten daarop lang.

Je klagen wordt gezang!

Overzichtsplaatje - Beamer

Amen